

VERSLAG van de vergadering van de statencommissie Zorg, Cultuur en Welzijn van 2 oktober 2006 in het Provinciehuis

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), J.G.P. van Bergen (gedeputeerde), mw.mr. J.G.J. Kamp (gedeputeerde), R. van Benthem (VVD), dr. R. Bisschop (SGP), M. van Dijk (PvdA), H. Hooijer (VVD), S.J. Klarenbeek (VVD), H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), mw. G.B. van Keulen-Saenger (D66), C.J. van Kranenburg (CU), A.T.A. Koopmanschap (GL), G.Th.A. Menges (CDA), drs. J.P. Overbeek (PvdA), mw. P.Pieper-Hagen (CDA), drs. P.C. Pollmann (PvdA), A. Schiedon (SP), drs. R.E. de Vries (D66), ir. B.A. Witteman (SP);

Afwezig met kennisgeving:

Mw. E.v.d. Kamp (CDA); W. de Niet (CDA); A. Najib(PvdA)

Van ambtelijke zijde aanwezig:

H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering met een woord van welkom. Hij memoreert het overlijden van statenlid A. van Bokkem. In de statenvergadering van 16 oktober zal daar nader bij worden stil gestaan.

Als agendapunt 7.a wordt toegevoegd: stand van zaken Pyramide van Austerlitz.

2. Ingekomen stukken

- a. ***Informatie van G.S.: beantwoording van de vraag over communicatie en PR van de pilot AltijdVeilig.nl.***
De heer Van Kranenburg dankt de gedeputeerde voor de beantwoording van de vragen.
- b. ***Notitie van de heer Lugtmeijer d.d. 2 oktober inzake voortgang restauratie Pyramide van Austerlitz:*** zie agendapunt 7.a.
- c. ***Schriftelijke antwoorden op vragen van commissieleden over de jeugdzorg:*** zie agendapunt 10.
- d. ***Notitie van gedeputeerde Kamp over de uitnodiging voor de debatten in het kader van de Sociale Agenda;*** wordt betrokken bij agendapunt 8.
- e. ***Nieuwsbrief provincie Utrecht over Armoedebeleid***

3. Mededelingen

Mevrouw Kamp informeert de commissie uitvoerig over de voortgang wachtlijsten jeugdzorg. De desbetreffende informatie zal nog deze week schriftelijk aan de commissie ZCW worden doorgegeven. In grote lijnen gaat het om het volgende:

- De wachtlijst voor de indicatiestelling bij Bureau Jeugdzorg in de periode 1 augustus-1 september 2006 is met 18% gedaald.
- De wachtlijst voor intensief ambulante zorg is gedaald.
- De wachtlijst voor de dagbehandeling is eveneens gedaald.
- De wachtlijst voor residentiele opname is gestegen.
- De wachtlijst voor de pleegzorg is eveneens gestegen; overigens wordt er in oktober een daling verwacht.

- Het aantal wachtende kinderen dat langer dan 9 weken moet wachten, is met 1,7% gedaald. In totaal gaat het om 222 kinderen.

Al met al meent mevrouw Kamp dat er een dalende tendens in de wachtlijsten waarneembaar wordt.

De heer Van Bergen memoreert de bijeenkomst inzake de Week van het Landschap die gehouden werd bij de Steenfabriek de Bosscherwaarden. De uitgewerkte plannen voor deze steenfabriek zullen tezamen met een notitie over Industrieel Erfgoed op 27 november met deze commissie worden besproken.

4. Verslag van 28 augustus 2006

Het verslag van deze vergadering wordt vastgesteld. Ook het vertrouwelijke deel van de vergadering, betrekking hebbend op het doelmatigheidsonderzoek Jeugdzorg, wordt vastgesteld. Overigens is dit deel van het verslag inmiddels niet meer vertrouwelijk, aangezien het rapport over het doelmatigheidsonderzoek Jeugdzorg openbaar is geworden.

5. Planning

De voorzitter merkt het volgende op:

- Slechts twee fracties (VVD en CDA) hebben zich opgegeven voor het werkbezoek aan de verpleegtehuizen in verband met dementie op 9 oktober a.s. Hij vraagt hiervoor extra aandacht.
- Op 15 januari is er een werkbezoek aan het Geldmuseum gepland. Daaraan gekoppeld zal een borrel worden gedronken, ter afsluiting van vier jaar commissie ZCW.
- De hearing cliëntenraden Jeugdzorginstellingen wordt gepland in de Week van de Jeugdzorg (1^e week van december).

6. Rondvraag

Mevrouw Van Keulen signaleert dat zich opnieuw problemen voordoen over een VMBO-school in Houten. De minister blijkt afwijzend te staan tegenover een groene VMBO terwijl ook een brede VMBO-school niet van de grond komt. Zij vraagt of de gedeputeerde bij deze problematiek betrokken is.

De heer Van Bergen is op de hoogte van deze zaak. In het kader van het spreiden van leerwegen over de provincie, worden er regionale arrangementen opgesteld die ook de commissie ZCW passeren. Het regionale arrangement zuidwest Utrecht voorziet in VMBO-groen in Houten; de provincie Utrecht heeft daarover een positief advies uitgebracht. Echter, uiteindelijk beslist de minister hierover. De bevoegdheden van de provincie Utrecht op het gebied van onderwijs zijn immers zeer beperkt.

Niet wordt er voorzien in een brede VMBO-school, omdat er in de regio voldoende aanbod is van de andere leerwegen.

TER BESPREKING

7.a Voortgang restauratie Pyramide van Austerlitz

De heer Van Bergen deelt mede dat de heer H.K.M. Lugtmeijer is benoemd tot projectleider van de Pyramide van Austerlitz. In deze vergaderingen zal hij over zijn bevindingen tot nog toe rapporteren en een doorkijk geven naar de komende twee maanden.

Op een vraag van mevrouw Pieper, antwoordt hij dat de notitie van 2 oktober over de voortgang restauratie Pyramide van Austerlitz moet worden beschouwd als tussentijdse informatie voor de commissie.

De heer De Vries vraagt waarom het debat in deze commissie over de restauratie van de Pyramide van Austerlitz is verschoven naar 18 december a.s. De heer Van Bergen antwoordt dat het restauratieproces de nodige zorgvuldigheid vereist; daarmee is tijd gemoeid. Men kan geen ijzer met handen breken.

De heer H.K.M. Lugtmeijer, projectleider Pyramide van Austerlitz, licht zijn notitie d.d. 2 oktober jl. uitvoerig toe.

Hij acht het van groot belang dat er vanaf heden uitsluitend in positieve zin over de Pyramide van Austerlitz wordt gesproken; de mineurstemming van de afgelopen jaren moet nu afgelopen zijn. Immers, de Pyramide, de locatie en de gehele entourage zijn bijzonder fraai en worden zeer door bezoekers gewaardeerd.

Verwijtbaar vindt hij het dat er in 2003 geen rekening is gehouden met nazorg en onderhoud. In verband met natuurlijke zakking van de hellingen lag het voor de hand dat er na twee en vier jaar herstelwerkzaamheden zouden moeten worden uitgevoerd. Daarin werd niet voorzien. Partieel herstel van de hoeken is noodzakelijk. Tevens laat het ontwerp voor het bordes te wensen over en daarvoor is een nieuwe constructie noodzakelijk. Voorts is de trap losgeraakt van zijn fundamenten; ook dat zal moeten worden hersteld.

Destijds had spreker vragen over het beheer en de openstelling van het monument, echter, antwoorden daarop kreeg hij niet. Wanneer er niet voorzien wordt in beheer van de Pyramide van Austerlitz én in openstelling onder begeleiding voor publiek, dan voorziet hij grote problemen. Het Recreatieschap Utrechtse Heuvelrug, Vallei en Kromme Rijngebied zal waarschijnlijk het monument gaan beheren; daarover is overleg gaande.

De Pyramide zal onder begeleiding voor het publiek worden opengesteld. Dat betekent dat er moet worden voorzien in ruimte voor vrijwilligers en voorlichting voor het publiek.

Zijn voorstel is om het advies van Bureau Oranjewoudt niet te volgen. Verharding van het monument tast het karakter aan, terwijl er geen garantie is dat het monument, ondanks kostbare verharding, niet zal verzakken. Een ingrijpende hernieuwde restauratie is niet nodig maar z.i. kan worden volstaan met afbouw en reparatie. In verband met het jaarlijks terugkerende onderhoud, is het instellen van een onderhoudsfonds noodzakelijk.

De heer Klarenbeek memoreert dat deze commissie voor wat betreft de restauratie van de Pyramide van Austerlitz verschillende adviezen voorbij heeft zien komen met wisselende inhoud. Dit is verwarrend. Hij vraagt hoe het bestuur van de Stichting Pyramide van Austerlitz tegenover het voorstel van de heer Lugtmeijer staat. Voorts vraagt hij naar de kosten van de restauratie, het onderhoud, herstel van het gebouw e.d. Die informatie is voor de beeldvorming van de commissie van groot belang.

De heer Lugtmeijer antwoordt dat het bestuur van de Stichting Pyramide van Austerlitz alsmede de Rijksdienst Monumentenzorg zich in de door hem geschetste lijn kunnen vinden. In december zal hij terugkomen op de financiën die voor de restauratie noodzakelijk zijn.

Het is zeker niet de bedoeling dat de Pyramide tot een ruïne zal vervallen. Om dat te voorkomen moet het toekomstig beheer adequaat worden geregeld. Zo niet, dan zal het monument inderdaad gaan vervallen.

De heer De Vries memoreert dat de getrapte vorm altijd de voorkeur van D66 heeft gehad. Het feit dat de restauratie en het onderhoud drie jaar heeft stil gestaan, is niet te wijten aan de commissie ZCW maar aan de apathie van het stichtingsbestuur. D66 heeft altijd onderkend dat voorzien moest worden in beheer en onderhoud van het monument. Hij concludeert dat er wederom een rapport door Oranjewoudt is uitgebracht dat niet zal worden overgenomen. Toelichting vraagt hij op de mededeling van de heer Lugtmeijer dat er geen “zichtbare instabiliteit waarneembaar is”.

De heer Lugtmeijer geeft aan dat er in het verleden veel metingen aan de Pyramide zijn verricht. Hij heeft op hermeting aangedrongen teneinde na te gaan in hoeverre er veranderingen te constateren zijn. Echter, de aansluiting van actuele metingen op de metingen van toen blijken volgens deskundigen erg moeilijk te zijn. In december zal hij terzake een voorstel voor monitoring doen.

De heer De Vries vraagt naar de toekomstige rol van de Stichting Pyramide van Austerlitz.

De heer Lugtmeijer gaat ervan uit dat het bestuur van de Stichting Pyramide van Austerlitz zijn werkzaamheden zal beëindigen. Wellicht dat de stichting als juridische entiteit voorlopig moet blijven bestaan maar hij ziet geen rol meer voor het bestuur. Hij verwacht dat het Recreatieschap het beheer van het monument gaat overnemen.

Hij beaamt de opmerking van de heer De Vries dat er zeker gedachten zijn ten aanzien van het oprichten van een Vereniging “Vrienden van de Pyramide van Austerlitz”.

Mevrouw Pieper heeft voorliggende notitie als “een cultuurshock ervaren”. In opdracht van de provincie is er door een deskundig bureau een gedegen rapport opgesteld. Drie jaar lang is er serieus nagedacht over hervatting van de restauratie en de lijn die nu door de heer Lugtmeijer wordt uitgezet lijkt haar toch wat te gemakkelijk. Nadere informatie wil zij vernemen over het standpunt van de Rijksdienst voor de Monumentenzorg over de identiteit van de Pyramide die niet verloren mag gaan en welke voorwaarden daaraan worden gesteld. Nader onderzoek is h.i. noodzakelijk over de melding dat de Pyramide geen zichtbare instabiliteit vertoont. Zij blijft het merkwaardig vinden dat niemand in de afgelopen drie jaar met de oplossing is gekomen die nu door de heer Lugtmeijer naar voren wordt gebracht. Meer informatie wil zij horen over het Recreatieschap die het monument waarschijnlijk gaat beheren; is het schap wel in staat een en ander naar behoren uit te voeren? Ook de andere elementen, bv. het bezoekerscentrum, de onderhoudskosten e.d. moeten nader worden onderbouwd.

De heer Lugtmeijer geeft aan dat het proces zeer beslist niet makkelijk is. Al eerder heeft hij aangegeven dat, wanneer er geen goede beheerder voor de Pyramide van Austerlitz wordt gevonden, zijn advies zou zijn om er geen geld meer in te stoppen. In december zal hij met een nadere onderbouwing komen voor wat betreft afronding restauratie Pyramide van Austerlitz.

De heer Van Kranenburg vraagt naar de aansprakelijkheid van aannemer, ontwerper en constructeur. De heer Lugtmeijer heeft vernomen dat de juridische aansprakelijkheidsprocedure wordt doorgezet omdat er onomstotelijk fouten zijn gemaakt. Hij noemt de constructie van bordes en trap “kinderwerk”. Daarnaast had de Pyramide gefaseerd moeten worden opgeleverd (bv. in 2003, 2005 en in 2007) teneinde tijdens het zettingproces tussentijds onderhoud uit te kunnen voeren. Ook dat is achterwege gebleven.

De voorzitter rondt de discussie af. In de vergadering van december zal het voorstel van G.S. inzake de voortgang restauratie Pyramide van Austerlitz met deze commissie worden besproken.

7. Evaluatie provinciale prijs voor amateurkunst “Kei van Utrecht”

Namens Zimihc laat de heer Alfrink weten dat de “Kei van Utrecht” 2005 een zeer succesvol project is geweest dat een grote spin-off had voor de amateurkunsten. De commissieleden ontvangen van hem ter illustratie een DVD over de vijf finalisten van 2005. Zimihc is verheugd dit project te kunnen uitvoeren. Gestreefd wordt naar het nog meer zichtbaar maken van de culturele diversiteit in de amateurkunst.

Voorts geeft spreker aan dat er een nieuw jurylid vanuit de P.S. moet worden aangewezen.

Daarnaast stelt hij voor om de provinciale prijs voor amateurkunst “Kei van Utrecht” te koppelen aan de Dag van de Provincie.

De heer Van Bergen is zeer verheugd over het feit dat de Kei van Utrecht, geïnitieerd door de staten van Utrecht, zoveel weerklank in de amateurkunsten heeft gevonden en zoveel dynamiek heeft gegenereerd. Met deze prijs heeft de provincie zich nog meer op de kaart kunnen zetten.

De heer Pollman kan zich vinden in het voorstel om het budget met € 8.500,- te verhogen om een succesvolle voortgang van de prijs mogelijk te maken. Zimihc heeft dit project zeer goed georganiseerd en uitgevoerd. Hij kan zich ook vinden in een koppeling tussen de Dag van de Provincie en De Kei van Utrecht.

De heer Van Benthem is eveneens positief over de uitvoering van het project. Het project heeft veel bekendheid gekregen, deels door de radiospotjes. Hij is er geen voorstander van om de Kei van Utrecht te koppelen aan de Dag van de Provincie. Die dag is vooral bedoeld om de provincie in de breedte te presenteren. De prijs is bedoeld voor het stimuleren van de amateurkunsten en dient dan ook apart belicht te worden. De VVD kan eveneens met een extra budget instemmen. In de begroting komt hij echter geen budget voor radiospotjes tegen, terwijl deze voor het welslagen van het project toch van groot belang zijn. Hij is er voorstander van om daarvoor een apart budget op te stellen. Hij kan zich vinden in de suggestie om naar sponsors te zoeken. De vraag is gesteld wie van P.S. het stokje gaat overnemen als lid van de jury. Hij kan zich voorstellen dat het zittende jurylid zelf iemand uitkiest die het stokje overneemt. Eventueel kan een loting worden overwogen.

De heer De Vries complimenteert Zimihc met de uitvoering van het project. D66 is er voorstander van om daarmee door te gaan. Naar aanleiding van de evaluatie stelt hij de volgende vragen:

- Wanneer er nog meer animo ontstaat, en er dus meer aanmeldingen binnenkomen voor de Kei van Utrecht, is het de vraag of kan worden volstaan met een jury die slechts uit drie leden bestaat.
- De radiospotjes zijn medebepalend geweest voor het succes van deze prijs. Ook hij mist een budget voor de radiospotjes. De communicatiekosten voor dit project horen thuis in deze begroting. Het is geen goede zaak wanneer een dergelijk budget apart via het communicatietraject zou lopen.
- Koppeling van de prijs aan de Dag van de Provincie is wellicht wel mogelijk, wanneer dat in het programma kan worden ingepast, bv. in het avondprogramma.
- Tevens vraagt hij een toelichting op punt a, het voorstel tot scheiding van taken.

De heer Koopmanschap vindt het een goede suggestie om de Dag van de Provincie te koppelen aan de uitreiking van de Kei van Utrecht.

In de notitie komt naar voren dat zich op het project een tekort voordeed dat financieel werd bijgepast door Zimihc. Hij zou het zakelijk vinden dat, wanneer zich opnieuw een tekort gaat voordoen, de provincie dat tekort gaat bijpassen. Hij complimenteert Zimihc met de uitvoering van het project.

De heer Van Kranenburg is van oordeel dat het project uitstekend door Zimihc is uitgewerkt. Het grote aantal intekenaars heeft hem verrast. De grote diversiteit van de prijswinnaars vindt hij zeer positief. Hij kan zich vinden in de suggestie om de Kei van Utrecht te koppelen aan de Dag van Utrecht. Tevens stemt hij in met de gevraagde extra subsidie voor dit project.

Mevrouw Pieper laat weten dat ook het CDA de uitvoering van het project positief beoordeelt. Wel maakt het CDA ten aanzien van sponsoring een voorbehoud. Sponsoring door derden kan immers de provinciale uitstraling van deze prijs gaan vertroebelen. Het CDA zou dat betreuren. Zij kan zich wel vinden in de suggestie om De Kei van Utrecht te koppelen aan de Dag van de Provincie. Het CDA vindt het van belang dat het project een brede uitstraling blijft houden. Voorkomen moet worden dat het uitsluitend een activiteit wordt voor een beperkte, selecte doelgroep.

De heer Van Bergen beaamt dat dit project valt of staat met een goede communicatie. Relatief moet er dan ook in de communicatie veel geld worden gestoken omdat dat de nodige aandacht in brede kring kan genereren. Het project had het geluk dat de spotjesactiviteiten in de context van de publiekscampagne 2005-2006 vielen. Nadrukkelijk stelt hij dat er in de begroting 2006 geen budget voor radiospots zijn opgenomen. Wanneer er toch spotjes rond deze Publieksprijs moeten komen, dan kan de commissie overwegen om daarvoor een apart budget bij de afdeling Communicatie in te stellen.

Nadrukkelijk stelt hij dat de provincie geenszins een tekort op het project moet gaan bijpassen. Zimihc ontvangt, als gesubsidieerde instelling, voor dit project een budget dat nu zelfs wordt verruimd. Dat budget moet voldoende zijn en het is aan Zimihc om binnen die begroting te blijven. Het gaat hier nadrukkelijk om een prestatieafpraak.

De heer Alfrink verwacht, na de eerste try-out, geen problemen meer met het beschikbaar gestelde budget. Hij bevestigt dat de spotjes niet begroot zijn. Hij weet ook niet hoeveel de spotjes gekost hebben. Hij benadrukt dat de spotjes van zeer groot belang zijn voor het succes van de publieksprijs. Daarmee wordt het gehele veld erop geattendeerd dat zij zich voor de Kei van Utrecht kunnen aanmelden.

Hij meent dat het niet nodig is om het aantal juryleden uit te breiden. Hoe meer juryleden er zullen zijn, hoe arbeidsintensiever de selectie wordt. Overigens wordt het werk voor de jury goed voorbereid door Zimihc. De selectie van de prijswinnaars vindt vooral op de sites plaats.

De keus is aan de commissie ZCW om te beslissen of de publieksprijs aan de Dag van de Provincie moet worden gekoppeld. Hij meent dat dit wel degelijk perspectieven biedt.

Gevraagd is naar scheiding van taken. Zimihc werkt met de sector Cultuur en via die sector moeten er korte communicatielijnen blijven bestaan. Scheiding van taken is nodig om de korte lijnen te handhaven en snel te kunnen werken.

De heer Pollmann meent dat de radiospotjes een wezenlijk onderdeel van het project zijn. Hij vraagt of de kosten van die spotjes in beeld kunnen worden gebracht, zodat de commissie later kan besluiten of daarvoor een budget in deze begroting kan worden opgenomen, danwel een budget aanvragen bij de afdeling Communicatie.

De heer Van Benthem vraagt of de gedeputeerde de kosten van de radiospotjes alsmede de budgettaire mogelijkheden om dit jaar opnieuw radiospotjes te realiseren, navraagt en daarover terugkoppelt naar deze commissie.

De heer De Vries is van mening dat de radiospotjes integraal in deze begroting moeten worden opgenomen. Dergelijke kosten moeten niet met een algemene publiekscampagne worden verwezen.

Mevrouw Kamp zet uiteen dat de publiekscampagne met bepaalde doelstellingen is opgezet. Vooral is het van belang dat de burger meer zicht krijgt op algemene taken van de provincie; in die eerste opzet paste de publieksprijs. De publiekscampagne zal later meer verdieping krijgen, zodat de meer complexe onderwerpen worden belicht. Het ligt niet in de lijn der verwachting dat de Kei van Utrecht opnieuw onderdeel van de publiekscampagne zal worden. De lijn is dat onderwerpen die gerealiseerd moeten worden, een paragraaf communicatie hebben, voorzien van een budget.

De heer Van Bergen meent dat de commissie de mogelijkheid heeft om een deel van het budget van de afdeling Communicatie te oormerken voor de publiekscommunicatie rond de Kei van Utrecht danwel dat de commissie ervoor kiest om buiten de publiekscommunicatie om een apart budget voor dat doel beschikbaar te stellen.

De heer Pollman begrijpt dat de commissie hecht aan continuering van de radiospotjes. Concreet is zijn vraag of de gedeputeerden willen onderzoeken hoeveel kosten daarmee gemoeid zijn.

Mevrouw Kamp zegt toe dat zij dat bedrag zal gaan uitzoeken.

Tevens verzoekt de heer Pollmann beide gedeputeerden een voorstel aan de commissie voor te leggen over de vraag of het budget voor de radiospotjes uit het Communicatiebudget moet worden betaald of uit een Cultuurbudget.

De voorzitter bevestigt dat het verzoek van de PvcA aan beide gedeputeerden de instemming van de gehele commissie heeft.

Hij constateert dat de commissie van oordeel is dat koppeling van de Kei van Utrecht aan de Dag van de Provincie alleen zinvol is wanneer een en ander een bepaalde inhoud kan krijgen. De mogelijkheden terzake dienen naar het oordeel van de commissie verder verkend te worden.

Voor wat betreft het aanwijzen van een lid uit P.S. voor deelname aan de jury, stelt de voorzitter voor om eerst in de komende weken te bezien welke commissieleden redelijke kans maken om in de volgende zittingsperiode terug te keren in de staten. Pas daarna kan een keuze voor een jurylid worden gemaakt.

Aldus wordt besloten.

8. Evaluatie Sociale Agenda en Werkwijze nieuwe Cyclus

Mevrouw Pieper begrijpt dat het hier vooral om een beknopte, interne evaluatie gaat. Het CDA meent dat de provincie op de goede weg is hoewel het hier om een thema gaat dat steeds opnieuw aandacht behoeft. Uit deze interne evaluatie wordt echter niet duidelijk of de sociale pijler van de provincie wordt versterkt. Er moet naar gestreefd worden om in volgende rapportages ook zichtbaar te maken of de externe sociale pijlers worden versterkt. Zij vraagt of de commissie een overzicht kan ontvangen van de prestaties van andere provincies op dit terrein.

Tevens merkt zij het volgende op:

- Het verbaast haar dat er kennelijk nog steeds sprake is van onvoldoende intensieve samenwerking tussen de verschillende provinciale diensten.
- In relatie tot de bestedingsreserves, is het h.i. wel noodzakelijk dat er duidelijke afspraken worden gemaakt over de afrondingstermijn van projecten, teneinde te voorkomen dat projecten structureel gaan uitlopen.
- In de notitie wordt aangegeven dat er geen onderwerpen meer mogen worden toegevoegd. Zij wijst erop dat het CDA in het verleden het thema "integratie" heeft toegevoegd. Er moet altijd ruimte zijn om te kunnen inspelen op urgente maatschappelijke ontwikkelingen, zij het dat daaraan dan wel een apart budget moet worden gekoppeld.
- Voorts staat zij op het standpunt dat het specifieker maken van de thema's toch ook een forse begrenzing c.q. beperking van het thema kan gaan inhouden.
- Daarnaast stelt zij voor om RTV Utrecht in te zetten voor een algemene publieksvoorlichting over de WMO in de provincie Utrecht.

De heer Bisschop laat weten dat zijn fractie benieuwd is naar de resultaten van de projecten in het kader van de Sociale Agenda. Hij sluit zich aan bij de opmerkingen van het CDA voor wat betreft:

- het verzamelen van brede informatie over de processen zoals deze in andere provincies plaatsvinden en deze te vergelijken met de Utrechtse werkwijze, bv. via een benchmark.
- de mogelijkheid die moet blijven bestaan om onderwerpen, lopende de statenperiode, toe te voegen. Dat behoeft de evenwichtigheid van de Sociale Agenda niet aan te tasten.

Spreeker wijst op de verantwoordelijkheid van gemeenten ten aanzien van de introductie en implementatie van de WMO. Hij wil voorkomen dat de provincie op de stoel van de gemeente gaat zitten

c.q. dubbel werk zou doen. In die zin pleit hij ervoor dat de provincie niet op de voorgrond treedt maar wel een soort achtervang functie inneemt.

De heer Schiedon is eveneens benieuwd naar de resultaten die de inspanningen rond projecten in het kader van de Sociale Agenda hebben opgeleverd.

Spreeker wijst nadrukkelijk op de effecten van de WMO. Voor de gemeenten betreft het hier een zeer complexe operatie om deze nieuwe wet handen en voeten te geven. Hij heeft daar grote zorg over. Voortdurend wordt in de provinciale organisatie de zorg uitgesproken dat de provincie niet op de stoel van de gemeente mag gaan zitten. Echter, de provincie onderneemt richting gemeenten vele activiteiten op het gebied van initiëren, stimuleren en coördineren. In dat kader vraagt hij ook aandacht voor de bestrijding van de armoedeproblematiek, vooral in probleemwijken van de grote steden, waar sprake is van een structureel te laag inkomen van de mensen. Hij realiseert zich dat gemeenten in die zin veel meer kunnen ondernemen dan de provincie. Toch kan er niets op tegen zijn dat de provincie met de betrokken wethouders van gedachten wisselt over de vraag hoe de regelingen op een zo gunstig mogelijke manier voor de burgers kunnen worden uitgevoerd. Tegelijkertijd maakt de provincie zich daarmee in het maatschappelijk veld zoveel beter zichtbaar.

Tevens spreekt de heer Schiedon de hoop uit dat de nieuw te benoemen Commissaris der Koningin van de provincie Utrecht affiniteit heeft met dergelijke sociale vraagstukken.

De heer Koopmanschap sluit zich aan bij de suggestie om de Utrechtse werkwijze te vergelijken met methoden die in andere provincie worden uitgevoerd in de vorm van een benchmark. Terzake verwijst hij naar een voorbeeldproject in de gemeente Slochteren voor het verbeteren van de aansluiting van jongeren bij de arbeidsmarkt. Hij vraagt of er toch financiële mogelijkheden blijven, na afsluiting van projecten. Vervolgens vraagt hij naar de opvang van ongedocumenteerden (mensen zonder papieren).

De heer Klarenbeek is van oordeel dat de bestedingsresultaten aan een maximale duur moeten worden gekoppeld. Ook de VVD is van oordeel dat het mogelijk moet zijn tussentijds nieuwe onderwerpen toe te voegen, zij het dat dit met de nodige voorzichtigheid moet gebeuren. Immers, plotseling kan er sprake zijn van een belangrijke zaak.

Voorts vraagt hij of er vanuit het rijk of de EU nog middelen kunnen worden verkregen als extra cofinanciering.

Ook hij vraagt naar de resultaten van de provincie Utrecht ten aanzien van de Sociale Agenda in relatie tot de andere provincies. Wellicht kan de provincie daar iets van leren.

Voor wat betreft Veilig Vangnet: de investering is € 1.650.000 voor de teruggang van 200 dak-/thuislozen. Hij vraagt wat dat cijfer zegt in relatie tot aanwas van nieuwe dak/thuislozen.

Met betrekking tot het Jeugd Perspectief constateert hij dat als resultaat wordt vermeld dat er aantoonbaar meer maatschappelijke participatie van risicjongeren en vermindering van jeugdcriminaliteit is. Hij vraagt of dat aantoonbaar is, c.q. zichtbaar kan worden gemaakt.

Inzake onderwijs en arbeidsmarkt vraagt hij of zichtbaar kan worden gemaakt dat met de twee projecten de kansen voor schoolverlaters op de arbeidsmarkt en vermindering van de jeugdwerkloosheid zijn verbeterd. Voorts sluit de VVD zich, voor wat betreft de WMO, aan bij de woorden van de heer Bisschop.

Mevrouw Van Keulen sluit zich aan bij de opvatting terzake van mevrouw Pieper.

De heer Van Dijk staat op het standpunt dat de Sociale Agenda de provincie op de kaart kan zetten. Er is gekozen voor een andere opzet van de debatten, echter, nu bestaat de kans dat niet alle onderwerpen aan de orde worden gesteld (bv. armoedebeleid, vrijwilligersbeleid). Spreeker memoreert dat er in het verleden een goed publieksdebat in het Vechthuis heeft plaatsgevonden over de woning-

bouw. Wellicht kan dit een voorbeeld zijn om burgers voor de bijeenkomsten te interesseren, eventueel met hulp van radiospotjes. Het is immers van belang dat de Sociale Agenda in de provincie gaat leven.

De PvdA vraagt voorts extra aandacht voor de grote steden, gezien de concentratie van problemen aldaar.

Mevrouw Kamp laat weten dat op dit moment nog niet alle effecten van de projecten kunnen worden gemeten, aangezien deze evaluatie vooral een intern karakter heeft. Voorts geeft zij aan dat de samenwerking tussen sectoren in de provinciale organisatie nog niet vanzelfsprekend is. Wel Thuis was het eerste project dat dwars door de organisatie heen werd uitgevoerd. De ervaringen daarmee zijn zeer positief. De intentie is dat deze aanpak ook voor de Sociale Agenda brede navolging vindt. Vragen zijn er gesteld over de bestedingsreserve. Men liep aan tegen de begrotingssystematiek die niet spoorde met de wijze van werken. De projecten in het kader van de Sociale Agenda hebben een opstart nodig en daar zijn vaak andere partijen bij betrokken. Het vraagt tijd voordat de zaken van de grond kunnen worden getild. Projecten zijn niet automatisch aan het eind van het jaar afgelopen. Om die reden moet de systematiek worden aangepast aan het project dat gerealiseerd moet worden; de financiering wordt dienstbaar gemaakt aan het project. Het is zeker niet de bedoeling dat de bestedingsreserves op de plank blijven liggen.

Wanneer er een Sociale Agenda is opgesteld en het budget is over de verschillende thema's verdeeld, dan is het erg lastig om achteraf een onderwerp toe te voegen in relatie tot menskracht en beschikbaar budget. Overigens is zij het ermee eens dat er toch enige ruimte en vrijheid moet blijven bestaan om een belangrijk onderwerp tussentijds toe te voegen.

Voor de WMO is geen budget gereserveerd. De provincie heeft inmiddels de nodige aandacht aan de WMO besteed. De provincie heeft Aleato gevraagd in het werkplan ruimte te maken voor ondersteuning van gemeenten bij de WMO. Dit kost geen extra geld dat ten laste komt van de Sociale Agenda.

Een IPO-werkgroep houdt zich bezig met de werkwijze en resultaten van de provincies ten aanzien van de Sociale Agenda. Er is geen benchmark voorhanden, aangezien de problematiek per provincie verschillend is. Zij zal in IPO-verband navragen of de resultaten van alle provincies in grote lijnen kunnen worden vergeleken.

Op een eerdere vraag van de heer Schiedon, antwoordt mevrouw Kamp dat zij van oordeel is dat de zichtbaarheid van de provincie als gevolg van de projecten in het kader van de Sociale Agenda in het algemeen is verbeterd.

De armoedeproblematiek is erg complex. Gemeenten hebben de bevoegdheid voor de sociale uitkeringen en de sociale dienst terwijl de rijksoverheid verantwoordelijk is voor het inkomensbeleid. In die zin zijn rol en verantwoordelijkheid van de provincie beperkt. Toch staat dit onderwerp op de Sociale Agenda. De provincie wil zich richten op kinderen, die als gevolg van armoede, bv. niet kunnen participeren aan maatschappelijke activiteiten. De provincie wil zich ervoor inspannen om maatschappelijke participatie voor deze kinderen mogelijk te maken. Achterstandwijken is een erg breed begrip, aanpak daarvan kost erg veel geld terwijl het toch vooral een verantwoordelijkheid van gemeenten is. Gemeenten zullen interventie van de provincie, zonder dat daar geldmiddelen beschikbaar worden gesteld, op dat vlak niet op prijs stellen.

Waar mogelijk, wordt getracht EU-subsidies te verkrijgen. Op dit moment is dat voor projecten in het kader van de Sociale Agenda nog niet het geval. Overigens heeft de provincie bij aanbestedingen ook te maken met toetsing door de EU op concurrentie.

Zij beschouwt het publieksdebat als een aanvulling op de lijndebatten. Alle onderwerpen kunnen daar aan de orde worden gesteld.

De heer Van Dijk verwijst naar de agenda voor de debatten waarop melding wordt gemaakt van het begrip "Sociale Cohesie". Hij vindt die term te ingewikkeld voor een breed publiek.

De voorzitter constateert dat voorliggende rapportage met instemming door de commissie ZCW is besproken maar dat er twee punten zijn benadrukt, nl.:

- het zou een goede zaak zijn om te beschikken over informatie over de vraag hoe de projecten ten aanzien van de Sociale Agenda in andere provincies verlopen. Mevrouw Kamp zal dat in IPO-verband navragen.
- Voorts is vastgesteld dat het programma ook enige flexibiliteit kent om ad hoc te kunnen inspelen op actuele vraagstukken.

De voorzitter verzoekt de commissieleden aan de griffie door te geven of zij zich voor de sociale debatten willen aanmelden.

9. Onderzoek naar laaggeletterdheid in de provincie Utrecht

De heer Klein Kranenburg staat op het standpunt dat de provincie niet alleen moet faciliteren en stimuleren maar, ten aanzien van terugdringing van de laaggeletterdheid, ook coördinerend dient op te treden. Dat laatste staat ook in het rapport. Het CDA wil dat ook sterk aanbevelen. Voorts zou het goed zijn om met gemeenten en ROC's na te gaan welke concrete plannen er kunnen worden ontwikkeld om de laaggeletterdheid aan te pakken. Gedacht kan worden aan samenwerking met gemeenten, maar ook met het primair onderwijs, VBO en ROC's. Het CDA is van mening dat de plannen zich vooral dienen te richten op de leeftijdsgroep 12, 13, 14 jaar tot 34 jaar. Het CDA vindt het een goede zaak om het bedrijfsleven bij de plannen te betrekken. Een kritische opmerking maakt spreker over het feit dat het cijfermateriaal uit 1995 dateert. Hij vraagt of er actuelere gegevens voorhanden zijn.

De heer Bisschop constateert dat van het aantal laaggeletterden in de provincie Utrecht, 105.000 inwoners, de helft een allochtone achtergrond heeft. Spreker stelt vast dat de groep laaggeletterden omvangrijk is, echter, dat roept tegelijkertijd de vraag op hoe groot de groep is voor wie laaggeletterdheid in maatschappelijk opzicht een probleem is. Laaggeletterdheid behoeft niet per definitie een probleem te zijn. Met dit onderzoek is uitsluitend de omvang van het aantal laaggeletterden in de provincie bepaald, maar niet de omvang van het probleem laaggeletterdheid. Juist dat element verdient nadere analyse, teneinde gericht actie te kunnen ondernemen om de laaggeletterdheid terug te dringen.

De heer Klein Kranenburg staat op het standpunt dat de leeftijdsgroep van 14 tot 34 jaar altijd hinder ondervinden van laaggeletterdheid.

De heer Witteman sluit zich aan bij de vraag van de heer Bisschop, nl. wat zijn de maatschappelijke gevolgen van laaggeletterdheid. Bekend is dat laaggeletterde ouders hun kinderen niet bij schoolwerk kunnen ondersteunen. Hij vraagt of het vervolgonderzoek vooral op de maatschappelijke gevolgen van laaggeletterdheid kan worden geconcentreerd.

De heer De Vries vindt een dergelijk onderzoek overbodig omdat op landelijk niveau genoegzaam bekend is welke maatschappelijke gevolgen voortkomen uit laaggeletterdheid. Dubbel werk moet worden voorkomen. Gebruik moet er worden gemaakt van de onderzoeksresultaten die landelijk zijn uitgevoerd.

De heer Witteman sluit zich daarbij aan, echter, de gegevens moeten dan wel actueel zijn.

De heer Koopmanschap constateert dat in het rapport wordt afgeraden om de provincie Utrecht een coördinerende rol te laten uitvoeren. Identiek aan de WMO, kan de provincie wel de regierol op zich nemen maar de verantwoordelijkheid moet bij de gemeenten blijven liggen.

De heer De Vries is er voorstander van om de initiatiefgroep vanuit de provincie een handreiking te doen. In overleg kan voor de volgende statenperiode een provinciaal aanvalsplan worden geformuleerd. De initiatiefgroep, bestaande uit de betrokken partijen, is in staat om aan te geven op welke wijze er projecten moeten worden ingevuld en uitgevoerd. Vervolgens kan worden bezien welke projecten door gemeenten en/of provincie moeten worden betaald. Zo kan de doelgroep gericht worden benaderd.

De heer Klarenbeek heeft gelezen dat er sprake is van een behoorlijke problematiek, hoewel men zich wel dient te realiseren dat sommige mensen ook niet verder willen met hun ontwikkeling. Voor de VVD is het van belang dat een burger de kansen krijgt om volwaardig te kunnen functioneren in de maatschappij, enerzijds door het aanbieden van mogelijkheden, anderzijds door het stimuleren om de mogelijkheden op te pakken. Spreker is van mening dat het provinciale aanvalsplan niet los kan worden gezien van het landelijk aanvalsplan. Hij vraagt aan welke budget er wordt gedacht, voor welke periode en waaruit de kosten moeten worden gefinancierd.

De heer Van Dijk laat weten dat de PvdA voorstander is van een aanvalsplan laaggeletterdheid.

Mevrouw Kamp constateert dat de commissie zich in een aanvalsplan laaggeletterdheid kan vinden. Zij ondersteunt de suggestie van het CDA om het plan te concentreren op de leeftijdsgroep 12-34 jaar en VBO, ROC en bedrijfsleven daarbij te betrekken. Aanvullend onderzoek is h.i. niet noodzakelijk. Wanneer van aanvullend onderzoek wordt afgezien dan kan men nog in deze statenperiode aan de slag gaan met het ontwikkelen van een aanvalsplan. Voorts stelt zij dat gemeenten geen behoefte hebben aan een coördinerende rol van de provincie op dit vlak. Zij is daar overigens ook geen voorstander van.

De voorzitter constateert het volgende:

- Het aanvalsplan zal zich vooral moeten richten op de leeftijdsgroep 12-35 jaar.
- De commissie ziet af van een coördinerende rol van de provincie in relatie tot gemeenten. Feitelijk heeft de initiatiefgroep de coördinerende rol.

De SP vindt het wel van belang de groep laaggeletterde moeders in beeld te brengen, juist omdat zij de geletterdheid van hun kinderen beïnvloeden.

10. Doelmatigheidsonderzoek Jeugdzorg en vervolprocedure. Beantwoording van de schriftelijke vragen

De voorzitter geeft het woord aan de inspreker, mevrouw Barends, directeur Bureau Jeugdzorg (BJZ).

Mevrouw Barends constateert dat er naar aanleiding van het onderzoek van Lysias onrust is ontstaan over de prestaties van BJZ. De knelpunten hebben BJZ niet bevreemd. Ze zijn bekend en er wordt aan gewerkt. Het eerste grote probleem in de Utrechtse jeugdzorg is de wachttijd binnen het BJZ. De wet betekende voor BJZ nieuwe taken maar ook nieuwe doelgroepen. In het financiële jaarverslag van 2005 komt naar voren dat er tussen de 25 en 50% overproductie door BJZ is geleverd. Daarmee wil zij duidelijk maken hoe hard de medewerkers hebben gewerkt om wachtlijsten te voorkomen. Ging het in de periode vòòr de wet vooral om wachtlijsten voor de vrij toegankelijke hulp, na de invoering van de wet groeide het aantal wachtenden voor het indicatietraject in snel tempo. BJZ is blij met de extra middelen voor het wegwerken van de wachtlijsten. Dit is daadkrachtig aangepakt. Op 1 augustus stonden er 400 kinderen op de wachtlijst maar dat is inmiddels teruggebracht tot 215. Dit voorjaar heeft BJZ voorstellen aan de gedeputeerde gedaan om de logistiek in de indicatietrajecten te vereenvoudigen. Het resultaat daarvan is een centrale aanmelding die per 1 januari 2007 van

start gaat onder het motto “One call does it all”. Hierin wordt een aantal aanbevelingen van Lysias meegepakt.

Een andere optie van BJZ was het bezuinigen op de functie van casemanagement. Terecht had de gedeputeerde vraagtekens bij dit voorstel. Lysias stelt dat de functie casemanagement onduidelijk is en dat er kritiek is van de kant van de aanbieders op de uitvoering. Ook de aanbieders moeten er aan wennen dat BJZ Utrecht niet langer een co hulpverlener is. Kritiek daarop is kritiek op de wet. Wel zal opnieuw moeten worden gekeken naar minimale varianten in het casemanagement. Er zullen in Utrecht ingrijpende keuzes moeten worden gemaakt tussen kwantiteit en kwaliteit. BJZ zal de visie op casemanagement actualiseren, een en ander met de provincie afstemmen en opnieuw duidelijk met de aanbieders communiceren. De suggestie van Lysias over het overdrachtdossier en enkele andere aanbevelingen zullen worden overgenomen. Het ontbreken van nieuwe kostprijzen voor de diverse wettelijke taken is een struikelblok geweest tussen provincie en BJZ. Eind dit jaar is het Utrechtse kostprijsonderzoek afgerond. Dat onderzoek is ook nodig om intern te kunnen sturen op prestaties. Het landelijke kostprijsonderzoek zal ook dit najaar worden afgerond.

De door Lysias gesignaleerde problemen zijn ernstig maar niet uniek voor de Utrechtse situatie. Het zijn problemen die deels landelijk moeten worden opgelost. Ook de geconstateerde problemen met de ICT voorziening hebben een provinciale en landelijke dimensie. De problemen zijn ontstaan omdat een proces sturend systeem met de invoering van de wet ook als landelijk registratiesysteem moest worden benut. Begin 2005 werd dit systeem low budget ingevoerd en in alle Bureaus Jeugdzorg heeft dit tot grote problemen geleid, met definities, software, bureaucraties en met de registratiediscipline. Inmiddels zijn in Utrecht de eerste verbeterstappen gezet. BJZ doet een flinke investering in het vernieuwen van de hardware en het outsourcen van het systeembeheer. Veel aanbevelingen van Lysias op dit terrein overlappen veel lopende zaken, zoals competentie management en verzuimbesteding. Lysias heeft aan de hand van 15 probleemzaken een studie gemaakt en daar het jaarverslag van BJZ bij betrokken. Van een diepgaande studie naar de bedrijfsvoering is geen sprake geweest. Gelukkig komen veel aanbevelingen overeen met zaken die al in BJZ worden opgepakt. Toch blijft ook spreekster ongerust. Lysias heeft het te verwachten effect van de aanbevelingen op de wachtlijsten niet onderzocht. Zij vreest dat na uitvoering van alle aanbevelingen het probleem toch omvangrijk blijft. BJZ heeft nog veel te doen in de komende tijd. Deels is er een overlap maar er komt meer bij. Gezamenlijk moet men het eens worden over prioritering en financiering. Zij hoopt dat de belangrijkste prioriteit niet zal worden verdrongen maar de oplossing juist zal versterken, nl. het verkorten van de doorlooptijd in de jeugdzorgketen voor die kinderen die in hun ontwikkeling worden bedreigd door ernstige vormen van kindermishandeling. Dat is tot de hoogste prioriteit uitgeroepen door rijk, IPO en de MO-groep en daarvoor wil BJZ zich hard maken.

De voorzitter geeft gelegenheid voor het stellen van vragen.

De heer Bisschop vindt het betoog van mevrouw Barends nogal verrassend. Enerzijds zegt zij dat BJZ al de nodige aanbevelingen van Lysias aan het aanpakken was terwijl zij anderzijds vraagtekens plaatst bij de waarde van het onderzoek van Lysias. Hij vraagt of zij inderdaad twijfels heeft over de waarde van het onderzoek dat door Lysias is uitgevoerd.

De heer Van Kranenburg vraagt of mevrouw Barends in het verleden heeft gesproken met de gedeputeerde over de low budget invoering van de ICT voorziening en de problemen die als gevolg daarvan in BJZ zijn ontstaan.

De heer Koopmanschap constateert dat de door Lysias gesignaleerde knelpunten BJZ niet vreemd voorkomen, echter, in het jaarverslag en in het activiteitenplan van BJZ komt dat in het geheel niet tot uitdrukking. Hij vraagt dienaangaande om uitleg.

Mevrouw Van Keulen vraagt hoe de inspraakreactie van mevrouw Barends zich verhoudt met het Plan van Aanpak van 15 oktober jl.

De heer Hooijer complimenteert BJZ met de overproductie van 25-50% die geleverd is. Hij vindt dat een indrukwekkende prestatie. In het activiteitenplan komt hij het begrip “dicteren van de overheid” tegen. Dat suggereert dat er sprake is van eenrichtingverkeer. Hij vraagt of er nog wel sprake is van normaal overleg met de zorgaanbieders.

De heer Overbeek beaamt dat de problemen met BJZ zich in vele provincies voordoen. Hij gaat ervan uit dat de gesignaleerde technische problemen wel kunnen worden opgelost, echter, dat is een deel van de totale problematiek. De PvdA heeft de indruk dat in het rapport van Lysias te weinig is ingegaan op de relatie tussen de provincie Utrecht en BJZ.

Mevrouw Barends laat weten dat zij de geleverde kritiek op BJZ serieus neemt. Wel doet zich de vraag voor hoe vaak bepaalde gesignaleerde problemen zich nu feitelijk voordoen en in hoeverre de aanbevelingen van Lysias behulpzaam zijn bij het oplossen van het hoofdprobleem, nl dat er teveel kinderen niet kunnen worden geholpen. Wanneer BJZ moet prioriteren, is er wel een vertaalslag nodig. Tegelijkertijd moet in beeld worden gebracht dat problemen die worden aangepakt, geen incident zijn maar zich stelselmatig voordoen.

Met het college van G.S. is nooit gesproken over de low budget invoering van ICT in BJZ. Het gaat hier vooral om een verantwoordelijkheid van het rijk die de implementatie van de wet moest faciliteren op instellingsniveau. Pas na een jaar werd haar duidelijk dat de provincie ook voor deze kwestie haar aanspreekpunt is, hoewel de meeste problemen in gezamenlijkheid moeten worden aangepakt. De knelpunten die door Lysias zijn gesignaleerd komen niet één op één terug in het activiteitenplan van BJZ. Het activiteitenplan was al bijna gereed toen BJZ hoofdstuk 5 van het Lysias rapport onder ogen kreeg.

BJZ is bezig met het opstellen van een Plan van Aanpak; dit zal op 15 oktober a.s. worden aangeboden. Het compliment over het leveren van de overproductie zal zij aan de medewerkers van BJZ overbrengen. BJZ is op alle niveaus met de aanbieders in gesprek.

Er zijn AWBZ-aanbieders die de wet “niet zien zitten”. Met hen is het moeilijk om overeenstemming te krijgen over de uitvoering van de rol van BJZ. Met de Utrechtse aanbieders worden de afspraken helder in beeld gebracht.

De voorzitter geeft de commissie gelegenheid voor discussie over het Doelmatigheidsonderzoek jeugdzorg en de vervolprocedure.

De heer Klein Kranenburg geeft aan dat uit de beantwoording van de vragen en uit het rapport naar voren komt dat BJZ veel beter georganiseerd moet worden. Op pag. 3 van het rapport wordt ingegaan op het toekomstperspectief van BJZ. Het CDA vindt het belangrijk dat die aanbevelingen worden meegenomen in het Plan van Aanpak. Het rapport van Lysias is voor het CDA een gegeven en daarin wordt de hoofdlijn van de geconstateerde problematiek helder weergegeven. Duidelijk is wel dat er door BJZ heel hard wordt gewerkt, in die zin sluit hij zich aan bij het compliment van de heer Hooijer. Lysias heeft de noodzakelijke verbeteringen in BJZ duidelijk beschreven en deze moeten via een Plan van Aanpak zichtbaar worden. De zorg voor de kinderen is voor het CDA van het grootste belang. Wanneer het Plan van Aanpak is vastgesteld, zal dat strak moeten worden gevolgd. De inrichting en het systeem van het werk van BJZ moet worden geoptimaliseerd. De mate van urgentie en behandeling vereisen een zakelijke houding om het geheel goed te laten verlopen.

De heer Bisschop onderstreept dat het rapport van Lysias voor de SGP het uitgangspunt in deze discussie is. In het rapport worden praktische, organisatorische verbeterpunten geschetst met als achter-

grond het stroomlijnen van de werkprocessen, zodanig, dat het de doelgroep van BJZ dient. Zijn fractie hecht er zeer aan om de aanbevelingen van Lysias adequaat te vertalen in een Plan van Aanpak. De vraag doet zich voor of het bij BJZ organisatorisch wel goed zit. Wellicht maken organisatorische aanpassingen een efficiëntere werkwijze mogelijk. Ook hij onderstreept de waardering die er is voor de extra inspanningen die BJZ heeft geleverd. Geen twijfel heeft hij over de betrokkenheid en de bevoegtheid van de medewerkers van BJZ.

De SGP wacht de vertaling van de aanbevelingen in een Plan van Aanpak af. Op basis daarvan dient er z.i. gediscussieerd te worden over de vraag of de commissie voldoende vertrouwen heeft in de nieuwe aanpak.

De heer Witteman is van mening dat het grootste probleem veroorzaakt wordt door de lange wachttijden. Dat is al jaren het geval. De gedeputeerde heeft regelmatig extra budget gevraagd en gekregen voor bestrijding van de wachtlijsten. De SP vraagt of er bij BJZ feitelijk sprake is geweest van “een bodemloze put”.

De heer Van Kranenburg staat op het standpunt dat het college van G.S. de vragen van de commissie inhoudelijk correct heeft beantwoord, echter, zijn fractie mist in de formulering de nodige bevoegdheid met de meest kwetsbare groep in de samenleving.

Al jarenlang is bekend dat er in de sector problemen zijn met de ICT-voorziening, o.a. werd dat geconstateerd tijdens een werkbezoek van de commissie in 2004. De commissie heeft daar toen ook zijn verbazing over uitgesproken. Nu is men een paar jaar verder, echter, een essentieel instrument als ICT blijkt in BJZ nog steeds feilen te vertonen in zeer ernstige mate, zodanig, dat men slechts met de grootste mogelijke moeite betrouwbare cijfers boven tafel kan krijgen. Het is de vraag hoe deze commissie en de gedeputeerde daarvoor dan een goede bestuurlijke en politieke verantwoording kunnen nemen. Een goede ICT-voorziening zou de doorstroming van cliënten sterk kunnen beïnvloeden. De staten hebben meerdere malen hun betrokkenheid en hun interesse bij dit thema laten blijken. In het rapport komt naar voren dat het college van G.S. zich niet richt op de bedrijfsvoering daar waar het gaat om de aansturing. Hij vraagt de gedeputeerde of dat wel had gemoeten, gelet op de inhoud van dit rapport. Gezien de nu geconstateerde problemen, vraagt hij of G.S. dit in de toekomst anders gaan doen.

De heer Koopmanschap merkt het volgende op:

In de gedragscode en in het sturingsarrangement zijn de verhoudingen op een goede manier verwoord. Het sturingsarrangement is vrij recentelijk ondertekend. In het Lysias rapport wordt naar twee kanten toe geadviseerd. Aangegeven wordt dat het in de sfeer van good governance belangrijk is om met elkaar met verantwoordelijkheden om te gaan. Daarin krijgen Raad van Toezicht en directeur een geheel eigenstandige positie. Het sturingsarrangement zou dan ook een goede aanzet kunnen zijn richting good governance. Een van de aanbevelingen is dat de provincie wat dichter op BJZ moet gaan zitten, echter, dat is strijdig met de inhoud van het sturingsarrangement. De commissie heeft de notitie Samenhang op Scherp vandaag ontvangen. Daarin wordt het beeld geschetst dat provincie en BJZ, gezamenlijk met elkaar optrekkend, kwaliteit leveren. Hij kan dat niet rijmen met het Lysias rapport.

Mevrouw Van Keulen vindt de beantwoording van de vragen wel erg zakelijk; zij mist daarin een zekere empathie. Wellicht komt een en ander voort uit de tijdsdruk. In de beantwoording op vragen van de commissie, komt enkele keren tot uitdrukking dat nergens in het Lysias rapport naar voren komt dat de provincie geen sturing zou hebben gegeven. Echter, deze kwestie komt wél in de aanbevelingen terug. Ook D66 heeft grote zorgen over de ICT-voorziening in BJZ. In 1980 zijn de Bureaus Jeugdzorg al met invoering van de informatiesystemen begonnen, terwijl nu blijkt dat een en ander nog steeds niet functioneert.

De heer Hooijer sluit zich aan bij eerdere opmerkingen van de commissie over de strikt formele opstelling van de provincie in de beantwoording van vragen. Er wordt geen blijk gegeven van visie, interesse of betrokkenheid en er wordt niet nagedacht over de gevolgen voor de cliënten en de provincie heeft niets voorwaardenscheppend bijgedragen. Ter illustratie verwijst hij naar het antwoord op vraag 16. Binnen BJZ is sprake van een zwalkende koers en onduidelijkheid over indicatiekosten en indicatiekwaliteit. Dat is een ernstige bron van frustratie die zijn uitwerking heeft in het ziekteverzuim en in het verloop van personeel.

Spreeker verwijst voorts naar de werkwijze van BJZ Flevoland, nl. de intensieve pedagogische thuiszorg die veel effectiever is en bureaucratie kan voorkomen. Hij vraagt of die aanpak ook in Utrecht wordt overwogen. Zorgelijk vindt hij het dat de regiefunctie per casemanager kan verschillen. Dat betekent dat onderlinge vervanging van casemanagers vrijwel onmogelijk wordt. Voorts sluit de VVD zich aan bij de opmerkingen van de heer Van Kranenburg over de ICT. Het voormalig bestuur van BJZ is getransformeerd tot een RvT en de directeur wordt her en der RvB genoemd. Hij vindt dat verwarrend. Hij vraagt of de Clientenraad en de OR vertegenwoordigd zijn in de RvB.

Graag verneemt hij welke maatregelen er worden genomen om het ziekteverzuim terug te dringen. Grote zorg heeft hij over hetgeen BJZ stelt op pag. 15 van het Activiteitenplan, nl. dat er onvoldoende middelen zijn voor de vraagsturing. Dat betekent dat de vraagsturing mogelijk wegbezuinigd kan worden en dat is voor hem niet acceptabel. Hij vraagt of het Plan van Aanpak het resultaat is van een opdracht van de provincie óf het resultaat van een overleg tussen provincie en RvT.

In de antwoorden op de vragen van de commissie wordt bij voortdurende opgemerkt dat de provincie niet onvoldoende of inadequaet zou hebben gestuurd. Echter, in het rapport wordt uitsluitend aangegeven dat de provincie de potentie heeft om sturend op te treden, maar er wordt niet aangegeven dat de provincie het ook daadwerkelijk doet.

De heer Overbeek merkt op dat Lysias een waardevol rapport heeft uitgebracht, echter, daarin ontbreken toch enkele belangrijke thema's. De PvdA begrijpt niet waarom de rol en verantwoordelijkheid van de provincie ten aanzien van BJZ niet in beeld is gebracht. De provincie moet BJZ met een visie aansturen. Het ROA heeft bv. aangegeven dat de eerste prioriteit ligt bij de leeftijdsgroep 0-6 jaar. Dat geeft een duidelijke visie en prioritering weer. Dat element worden in de analyse van Lysias gemist. De commissie heeft bij herhaling laten weten dat de kwetsbare jongeren in deze provincie op een goede manier ondersteuning moeten krijgen. De provincie heeft ook op dat terrein verantwoordelijkheden. Ook deze commissie heeft in dat geheel een rol. De PvdA stelt voor om als commissie ZCW toch ook een eigen verantwoordelijkheid op te pakken. Zijn voorstel is dan ook om naast het Lysias rapport een eigen audit te laten uitvoeren om de kernpunten te benoemen en van daaruit de eigen verantwoordelijkheden van de staten te definiëren.

Mevrouw Kamp laat het volgende weten.

De commissie geeft aan bewogenheid en betrokkenheid in de beantwoording van de vragen te missen. Heel bewust heeft zij echter dat element achterwege gelaten. De problematiek is van dien aard dat de commissie niets heeft aan gevoelens van haar kant. De commissie heeft recht op de zakelijke feiten en een correcte weergave daarvan, omdat de commissie deze bij de verdere keuzes en afweging van argumenten nodig heeft. Buiten kijf staat dat de commissie meerdere malen de grote betrokkenheid van de gedeputeerde bij de jeugdzorg heeft ervaren. Zij maakt zich grote zorgen over de problemen in de jeugdzorg, en zij heeft dat ook in de vorige, deels vertrouwelijke, commissievergadering duidelijk laten blijken. Het belang van het kind staat voorop en dat is steeds leidraad van haar handelen geweest. De toon van de antwoorden op de vragen van de commissie doet niets af aan haar betrokkenheid en bewogenheid bij dit onderwerp.

De commissie heeft aangegeven dat het Lysias rapport het uitgangspunt is. Zij vindt dat een goede zaak, temeer daar BJZ en de zorgaanbieders daar ook zo over denken. Dat betekent dat er een ge-

meenschappelijke basis aanwezig is om te starten met het Plan van Aanpak. Nadat het rapport van Lysias was verschenen, heeft de spreekster contact opgenomen met de bestuurder van BJZ, mevrouw Barends, en vervolgens met de voorzitter van de Raad van Toezicht. O.a. heeft zij de directeur gevraagd of het resultaat anders zou zijn geweest wanneer er een andere onderzoeksmethode zou zijn gehanteerd. De directeur liet daarop weten dat dit niet het geval zou zijn geweest. Met de voorzitter van de RvT heeft de gedeputeerde over het vervolgtraject gesproken, immers, onder verantwoordelijkheid van de RvT functioneert de RvB. De voorzitter van de RvT vroeg toen enig respijt om, voorafgaand aan de behandeling in G.S., de kwestie met de hele RvT te bespreken. Dat is ook zo gebeurd. De RvT liet haar vervolgens weten zelf actie te willen ondernemen, voor wat betreft de uitvoering van de aanbevelingen uit het Lysias rapport. De RvT heeft toegezegd dat het Plan van Aanpak op 15 oktober a.s. zal worden gepresenteerd. Tijdens het overleg met de directeur van BJZ kwam naar voren dat, wanneer het Plan van Aanpak op basis van de aanbevelingen wordt opgesteld en uitgevoerd, de problematiek binnen BJZ naar het oordeel van de directeur nog niet is opgelost. Spreekster liet weten dat onacceptabel te vinden. Zij staat op het standpunt dat met de uitvoering van het Plan van Aanpak de gesignaleerde problemen moeten kunnen worden opgelost. Zij heeft dat vervolgens schriftelijk bevestigd.

De financiën, die de provincie aan BJZ ter beschikking heeft gesteld, kunnen beslist niet als een bodemloze put gekwalificeerd worden. Er zijn problemen in de jeugdzorg, als gevolg van onvoldoende doelmatigheid, effectiviteit en efficiency. Andere problemen worden veroorzaakt door extra aanwas van de vraag en de complexiteit van de zorg. Het extra geld is zeker niet in een bodemloze put gegooid. Uiteraard moet het gemeenschapsgeld zo optimaal mogelijk worden aangewend. Gevraagd werd of het sturingsarrangement en de gedragscode zich wel verhouden tot het rapport van Lysias. De gedragscode gaat inderdaad uit van een zekere afstand van elkaar terwijl Lysias van oordeel is dat de provincie “dichter op BJZ moet gaan zitten”, zeker in de periode van uitvoering van het Plan van Aanpak. BJZ was van oordeel dat de provincie te dicht op BJZ zat, terwijl de provincie van oordeel was dat sturing op onderdelen door de provincie noodzakelijk was. Dit heeft geresulteerd in het opstellen van een sturingsarrangement en een gedragscode. Op dat moment was het Lysias rapport nog niet verschenen. Voor haar is het Lysias rapport maatgevend. Tijdens de uitvoering van het Plan van Aanpak zal de provincie zeer nadrukkelijk “dicht op BJZ gaan zitten”, veel nadrukkelijker dan in het sturingsarrangement wordt beschreven.

SOS is het voortraject van BJZ. Een aantal preventieve taken liggen bij de gemeenten en daarvoor verleent BJZ assistentie (o.a. scholing). De terzake gemaakte afspraken worden nagekomen.

BJZ heeft vanaf 1 januari 2005 ervaren dat de provincie ten aanzien van de jeugdzorg een andere rol heeft gekregen en nadrukkelijker de regie en de financiële verantwoordelijkheid voor een aantal onderdelen uit de jeugdzorg op zich neemt. Aan een aantal taken wilde de provincie zelf sturing geven en het niet over laten aan BJZ zoals eerder te doen gebruikelijk was. Voor BJZ, voor de instellingen en het betrokken personeel was dat erg wennen.

Zij bevestigt dat de ICT-voorziening geen onderwerp van gesprek is geweest in het overleg met de directeur. Er zijn problemen met het systeem, met name daar waar het gaat om de aansluiting tussen BJZ en de instellingen die een ander systeem hanteren. Dat is niet uniek voor de provincie Utrecht maar het probleem doet zich breed landelijk voor. Aangezien het om een landelijk probleem gaat is het op voorhand complex om maatregelen te nemen. Gelet op het rapport, is het nu wel degelijk zaak dat de knelpunten in de automatisering worden opgelost. Zij gaat ervan uit dat verbeterpunten ook op dit vlak in het Plan van Aanpak worden meegenomen. Naar de opvatting van de jeugdhulpverlening gaf de provincie een vrij strakke sturing. Dat heeft tussen BJZ en de provincie tot discussies geleid. De opvattingen terzake van de provincie worden in het rapport van Lysias bevestigd, nl. dat het vooral in de overgangperiode van groot belang is nog meer te sturen dan tot nog toe het geval is. De regierol is een zwaar punt van discussie tussen de aanbieders en BJZ. Terzake verwijst zij ook naar de brief van de zorgaanbieders die ook de commissieleden in afschrift hebben ontvangen. Door de nieuwe wet is de rol van de casemanager behoorlijk veranderd. Voor een aantal casemanagers is

dat minder plezierig omdat hun hulpverlenende taken zijn veranderd in vooral een begeleidende rol. Betrokkenen ervaren dat als een vermagering van hun taak. Over dit onderwerp moeten afspraken worden gemaakt.

Op voordracht van de Cliëntenraad en de OR heeft een onafhankelijk lid zitting in de Raad van Toezicht.

Ook voor haar is het een groot zorgpunt dat de ICT onvoldoende functioneert omdat daardoor geen goede informatie kan worden gepresenteerd; het is de vraag hoe het college van G.S. dan zijn verantwoordelijkheid kan nemen. Deze commissie heeft meermalen ervaren dat cijfers niet klopten of naderhand moesten worden bijgesteld. In het Plan van Aanpak zal de ICT problematiek heel nadrukkelijk worden opgepakt. Immers, zonder goede gegevens kan er niet adequaat op output worden gestuurd.

Wanneer BJZ volledig op orde is, dan is het aan de provincie om weer meer op afstand te gaan besturen. De RvT heeft de controlerende en aansturende rol. De bedrijfsvoering hoort bij BJZ en niet bij de provincie. Wanneer de bedrijfsvoering van BJZ mede oorzaak is van het niet goed functioneren van BJZ, dan is dat wél een onderwerp dat de provincie moet oppakken. Een en ander zal in het Plan van Aanpak tot uitdrukking moeten komen. Wanneer het Plan van Aanpak uiteindelijk onvoldoende bijdraagt aan het oplossen van de problemen, dan zullen er opnieuw maatregelen moeten worden genomen.

De voorzitter constateert dat de commissie het Plan van Aanpak niet ter discussie stelt.

Hij verzoekt de commissie van gedachten te wisselen over:

- de rol van P.S. in dit geheel
- de suggestie om middels een audit de rol van PS nader uit te werken.

De heer Hooijer vraagt nogmaals of de werkwijze van BJZ Flevoland met de intensieve pedagogische thuiszorg ook in Utrecht wordt overwogen. Hij wijst erop dat een aantal casemanagers met een dergelijk takenpakket beter uit de voeten kan. Voorts vraagt hij of zijn zorg juist is dat de vraagstelling wegbezuinigd wordt. Dat kan toch niet de bedoeling zijn. Z.i. dient de audit vooral gericht te worden op de toekomstgerichte taak van de provincie in relatie tot BJZ.

De heer Overbeek staat op het standpunt dat, wil men tot een oplossing voor de problematiek komen, er sprake moet zijn van basisvertrouwen. Hij vraagt of er wel voldoende vertrouwen is tussen de provincie en BJZ. Voorts meent hij dat, wanneer partijen met deze thema's aan de slag gaan, ook de jongeren, of vertegenwoordigers van de jongeren, bij de discussie moet worden betrokken. Mogelijk dat dit ook in de audit een plek kan krijgen.

De heer Koopmanschap wil een antwoord op de vraag wie verantwoordelijk is voor welk deel van het werk dat door BJZ wordt uitgevoerd. Hij wijst erop dat de RvT uitsluitend toezichthouder is terwijl de directeur van BJZ verantwoordelijk is voor het reilen en zeilen van de organisatie. In het rapport van Lysias wordt aangegeven dat er tussen provincie en BJZ een contractrelatie bestaat. Gezien de omvangrijke problematiek bij BJZ, is het zaak dat de verantwoordelijkheden nauwkeurig in beeld worden gebracht. Hij heeft begrepen dat de RvT en de directeur de vrijheid hebben om te komen met een Plan van Aanpak. Vervolgens zal door de provincie worden beoordeeld in hoeverre de problemen daarmee kunnen worden opgelost in relatie tot de eigen verantwoordelijkheid van de provincie. Toch zijn de verantwoordelijkheden over en weer wat hem betreft onvoldoende helder. Voorts heeft hij vragen over de rol van PS in dit geheel. Om die reden is hij het van harte eens met de audit. Zo kan nader worden gezien hoe PS hun rol moeten invullen naast de rol van GS.

De heer Klein Klarenburg constateert aan de hand van de reactie van mevrouw Kamp dat alle betrokkenen grote bewogenheid bij dit onderwerp hebben. Het CDA kan instemmen met een audit, om

meer duidelijkheid te krijgen over de toekomstige rol van PS. Voor wat betreft de verhouding tussen GS en PS en tussen RvB en RvT gaat het z.i. altijd om twee trefwoorden, nl. “minimale distantie en optimale distinctie”. Uit de audit zal moeten blijken dat PS een andere rol dan GS hebben. PS bepalen het beleid en GS voeren het beleid uit. Voorkomen moet worden dat PS op de stoel van GS gaan zitten, ook voor wat betreft de toekomstige aansturing van BJZ.

De heer Van Kranenburg wijst erop dat de distantie, die in de afgelopen jaren in praktijk is gebracht, kennelijk niet tot een goed functionerende organisatie heeft geleid. Aangegeven werd dat het Plan van Aanpak de problemen moet oplossen, echter, nu wordt ook door de gedeputeerde onderkend dat problemen in omvang en zwaarte toenemen. In een eerdere commissievergadering heeft spreker aangegeven dat, wanneer de wachtlijsten verdunnen en de prop minder wordt, er meer ruimte gaat ontstaan en het verwijzend veld daarvan gebruik zal gaan maken. Daardoor zullen de aanmeldingen voor BJZ opnieuw gaan stijgen. Destijds heeft mevrouw Kamp laten weten dat dit niet aan de orde zou zijn en zij had geen aanleiding om dat verder na te gaan. Spreker vindt het belangrijk dit punt scherp te houden. Zijn stelling is en blijft dat er meer problemen op BJZ zullen afkomen dan nu kan worden overzien. Afgewacht moet worden of het Plan van Aanpak antwoorden op die problemen zal geven.

De heer Klein Kranenburg geeft aan dat deze commissie discussieert over de problemen die in het Lysias rapport worden geschetst. Los daarvan kan er in het volgende jaar een andersoortige hoeveelheid problemen binnenkomen bij BJZ. Thans tracht men een oplossing te bereiken voor de huidige gesignaleerde problemen via een Plan van Aanpak.

De heer Van Kranenburg geeft aan herhaalde malen in deze commissie te hebben aangegeven dat de ICT binnen de jeugdzorg voor hem een groot punt van zorg was. Hij heeft dat met deze commissie en met de staten gedeeld. Hij begrijpt nu dat de gedeputeerde pas een half jaar geleden in de gaten kreeg dat de automatisering in BJZ niet functioneerde. Hij vraagt zich af of de door hem gegeven signalen niet duidelijk waren.

Voorts geeft hij aan dat de CU voorstander is van een audit.

Mevrouw Van Keulen schaart zich achter de woorden van de heer Koopmanschap. Ook zij vindt de toelichting op de verschillende verantwoordelijkheden van RvT/RvB verwarrend.

Mevrouw Kamp heeft geen bezwaar tegen een audit, echter, in de wet worden de rol en verantwoordelijkheden van PS, GS, BJZ en de RvT BJZ duidelijk beschreven.

Voorts geeft zij dat, wanneer partijen geen vertrouwen in elkaar hebben, er sturingsarrangementen moeten worden opgesteld. Zij is in overleg gegaan met de RvT, gelet op de rol van management en BJZ zoals dat in het rapport van Lysias wordt weergegeven. Het is inderdaad niet zonder reden dat het college van GS contact opnam met de RvT, los van het feit dat een regelmatig overleg tussen GS en RvT tot de normale contacten kan behoren.

Ten aanzien van de ICT in BJZ, heeft zij eerder aangegeven dat het heel lastig was om cijfers te verifiëren, omdat cijfers steeds wisselen. Dat heeft bij haar vragen opgeroepen. Daarvoor had zij nooit aarzelingen over het ICT-systeem. Als daarvoor aanleiding was geweest, dan had zij dat zeker met deze commissie gedeeld.

De heer Van Kranenburg wijst erop dat hij meermalen zeer ernstige twijfels heeft geuit over de ICT bij BJZ, een en ander voorzien van moties.

Mevrouw Kamp ziet dat niet zo. Inderdaad heeft de heer Van Kranenburg gesproken over het clientenvolgsysteem, echter, nimmer heeft de heer Van Kranenburg gezegd dat de ICT van BJZ niet deugdelijk zou zijn. Als dat het geval geweest was, zou zij anders gereageerd hebben.

Destijds heeft zij voor wat betreft het clientenvolgsysteem laten weten dat het goed zou zijn om op een landelijk systeem te wachten. Dat werd later door een IPO reactie bevestigd.

De heer Van Kranenburg laat weten dat de beleving van mevrouw Kamp niet door hem wordt gedeeld.

De voorzitter voegt eraan toe dat de heer Van Kranenburg bij herhaling aandacht heeft gevraagd voor de ICT of een element daarvan. De heer Van Kranenburg constateert nu dat er nooit wat met zijn signaal is gedaan. Kennelijk is een en ander voor mevrouw Kamp geen aanleiding geweest om na te gaan hoe het systeem in elkaar zit.

Nogmaals geeft mevrouw Kamp aan dat haar geen aanleiding is gegeven om het gehele ICT systeem onder de loop te nemen. Daartoe kreeg zij geen materiaal aangereikt.

Zij vervolgt dat er vragen zijn gesteld over de intensief pedagogische hulpverlening zoals dat in Flevo-land wordt aangeboden. Dat betreft vooral het zorgaanbod. Ook BJZ Utrecht heeft coachingsmogelijkheden thuis bij de mensen. Dat zijn vergelijkbare trajecten. Echter, de vraag moet richtinggevend zijn en niet het aanbod.

Ook de zorgaanbieders komen met een Plan van Aanpak, gelet op de onderdelen die hen betreffen. Er zal een gemeenschappelijk plan worden ontwikkeld voor de aansluiting tussen BJZ en de zorgaanbieders.

De heer Klein Kranenburg geeft aan dat de staten geen invloed hebben op de uitwerking van de zorgaanbieders. Zijn vraag is hoe dat gemeenschappelijke plan zich gaat verhouden tot het Plan van Aanpak voor BJZ. Duidelijk is dat de zorgaanbieders zich moeten conformeren aan het Plan van Aanpak van BJZ en niet andersom.

Gehoord de discussie, constateert de voorzitter dat deze commissie PS zal voorstellen om een audit te laten uitvoeren naar:

- de wijze waarop de provincie zijn rol in de toekomst goed zal kunnen invullen in relatie tot BJZ Utrecht;
- de werkwijze bij andere provincies;
- de politieke verantwoordelijkheid van PS.

Op verzoek van de heer Hooijer, wordt daaraan toegevoegd dat het beleidsplan Jeugdzorg 2005-2008 daar uitdrukkelijk bij betrokken moet worden.

Afgesproken wordt dat de griffie tezamen met de heren Hooijer en Overbeek de tekst van het voorstel aan PS zullen voorbereiden. Dit voorstel zal in conceptvorm naar de overige commissieleden worden gezonden met het verzoek om commentaar.

De heer Klein Kranenburg signaleert dat de term “audit” wellicht te zwaar is, terwijl het vooral gaat om het optimaliseren van het werk van de provincie ten aanzien van de jeugdzorg.

De voorzitter rondt de discussie af. Het Plan van Aanpak Doelmatigheid BJZ zal in november met deze commissie worden besproken.

TER KENNISNEMING

11. Advisering regionaal arrangement Woerden en omstreken

12. Buurtkamers voor senioren in Vathorst

Dit punt wordt voor de volgende vergadering geagendeerd.

13. Amendement versneld realiseren woonvoorzieningen voor mensen met dementie

Dit punt kan worden betrokken bij de begrotingsbehandeling in oktober.

14. Eerste resultaten monitor Samenhang op Scherp

De heer Hooijer signaleert dat het gaat om vijf gemeentelijke punten terwijl er in voorliggende notitie slechts vier worden genoemd. Ook het aantal gemeenten wordt niet juist weergegeven. Een en ander dient te worden gecompleteerd.

15. Projectplan Vrijwilligerswerk en Mantelzorg 2006

16. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.